17/03/2020

Причешће: медикамент за привремено излијечење или Залог за васкрсење и коначно потпуно исцјељење?

У Недјељу другу Поста, парох Парохије пете требињске, протопрезвитер – ставрофор Дражен Тупањанин, тумачио је Зачало седмо Еванђеља по Марку, позивајући хришћане да буду одговорни, угледајући се на четворицу младића, који носе свога ближњега пред Христа, указујући и на исправно разумијевање Свети Христових Тајни, а у вези и са владајућом пандемијом у свијету:

„ … Црква нас позива да се причешћујемо и у то нема никакве сумње, да то и треба да чинимо … Али да Причешће не доживљавамо.., не као неки лијек за наше тјелесне болести, јер Оно то, прије свега, није! Онај ко има каменац у бубрегу, кад се причести, и даље има каменац у бубрегу, онај ко има неку инфекцију и даље је има, онај ко пати од високог притиска, кад се причести и даље пати, и тако даље.., онај ко има рак и причести се, и даље има рак… Дакле, Причешће није то. И онда је добро да размислимо: ако то причешће није, шта Причешће јесте? Како ми, онда, говоримо да је Причешће на здравље душе и тијела? Оно здравље, о коме се ту говори, јесте ‘коначно потпуно исцјељење’, које се догађа у нашем сусрету са Богом у Царству, а Причешће нам то дарује, везу са том стварношћу, стварношћу Будућега вијека.., и ми стварно када примамо Причешће, ми стварно примамо стварност Тијела и Крви Христове али не као неки медикамент овога свијета,

који ће учинити да немамо диоптрију или да нам коса не опада или да било коју другу слабост избјегнемо, не! Очигледно! Па, знамо, ваљда, када имамо неку болест, бубрежну, стомачну и било коју другу, кад се причестимо, то није однесено… Бог може да учини чудо, то сте видјели и чули из данашњег Еванђеља, и на толико других мјеста у Еванђељу се то говори. Чуди не подлијеже никаквим правилима, чудо је увијек ван правила, ван круга неког објашњавања и људске логике, јер да је другачије не би било чудо … Према томе, чуда нису искључена али исправно разумијевање Свети Христових Тајни, исправно разумијевање наше побожне праксе, као што је цјеливање икона, може да нам буде откривено и у оваквим ситуацијама, када смо позвани на опрез, када смо позвани на мало другачију праксу, да онда, уствари схватимо да ништа не смијемо да радимо механички, и да се према Светом причешћу не односимо као према некој амајлији, као да је то нека магија, па ћемо да вјерујемо да је оно оздрављење, а нећемо вјеровати у васкрсење мртвих, на примјер. Оно је Залог васкрсења мртвих. Нашега, дакле, васкрсења. То је попутнина за Вјечни Живот… И, на толико других начина Предање Цркве описује Свете Тајне.., али Оно није никакав мелем, у смислу да нужно исцјељује наше болести. Оно је Залог Будућег Живота, и Оно је почетак Будућег Живота у нама… „

Цјелокупну бесједу оца Дражена Тупањанина послушајте путем сљедећег линка:

Представник Епархије ЗХиП за културу и медије,
Бранислав Рајковић, ђакон

eparhija-zahumskohercegovacka.com